

РЕШЕНИЕ

№ 4171

гр. София, 24.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

**ЧЛЕНОВЕ: Силвия Житарска
Адриан Янев**

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2609** по описа за **2021** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на А. С. Д., Н. И. Б., Ю. И. Д., Д. З. Д., П. В. С., Н. В. Т., А. В. Х., С. Г. А., А. Г. А., В. Г. А., М. С. Х., А. Х. Х., Р. Х. С. и С. М. П., срещу Решение № 20257106/20.11.2020 г., постановено по гр. д № 67212/2018 г. по описа на Софийския районен съд /СРС/, с което е отхвърлена жалбата срещу Заповед № РСЛ-18-РД-09-269/03.08.2018 г. на кмета на Район С., Столична Община, за определяне на застроената и свободната от застрояване площ на имот - нива с площ 4.900 дка., находяща се в землището на [населено място], местност „Смръдльо“, попадаща в границите на урбанизираната територия на [населено място], определена с ПУП на м. „Х. Б.“, одобрен със Заповед № РД-09-50- 553/30.09.1999 г., обект „И. терминал“, одобрен с решение № 454 по протокол № 17/24.07.2008 г. на СОС, отразен с пл. № 504 в стар кадастрален план - Парцеларен план на разширението на Летище С., изработен през 1943 г. в к.л. 413, с която е одобрено, че имотът с площ от 558 кв.м., заключена между буквите Б. и Б и букви ИКЖЗ и Й, колорирана в кафяв цвят по скица приложение № 1, е свободна от застрояване, а площ от 4342 кв.м., заключена между буквите А. и А и букви ЙЗИ и Й, колорирана със син цвят по скица приложение № 1, е застроена и не е свободна.

В касационната жалба се излага твърдение, че атакуваното решение е неправилно и

незаконосъобразно. Сочи се, че безспорно е установено, че като наследници на Г. С. Т., горечитираните лица са собственици на процесния имот, като със записки № 44, т. 4/1946 г. и № 47, т. 4/1946 г. са отчуждени 540 кв.м. за нуждите на В. – летище С. и 687 кв.м. и 150 кв.м. за нуждите на Б. – триажна гара П.-Б., като останалата квадратура не е била отчуждена. Излага се твърдение, че по отношение на паркинга на вещото лице не са били представени строителни книжа, а такива липсват в район С.. Относно предвижданията за второстепенни улици, съгласно приложените удостоверения такива не са залегнали в проектобюджета на Общината и няма реализирани на място, предвид което касаторите считат, че и тази част от имота попада в категорията незастроени имоти. Относно площта, посочена за линии за релсов транспорт, в жалбата се сочи, че вещото лице е заявило, че такива линии няма, има издигнат насип, няма стълбове за железопътен транспорт, а след като липсват линии, не е необходим сервитут за тях, т. е. и тук няма реализирано строителство. Относно посочената площ за озеленяване се твърди, че няма извършено никакво мероприятие, а дори и да има, предвиждания за такива, няма пречка имотът да е собственост на частни лица. Иска се отмяна на обжалваното решение и отмяна на Заповед № РСЛ-18-РД-09-269/03.08.2018 г. на кмета на Район С. Столична Община в обжалваната ѝ част.

В съдебно заседание касаторът А. Д., редовно призована се явява лично, като поддържа жалбата и моли съда да даде възможност за предоставяне на писмени бележки.

Останалите касатори, редовно призовани, не се представляват. В депозирана по делото молба от 03.06.2021 г. заявяват, че поддържат подадената жалба по заявените в нея съображения.

В депозиран отговор от 11.03.2021 г. от Столична Община, Район С. са развити подробни съображения за законосъобразност на обжалваното решение, като се счита, че пътят на защита в случая не е по реда на чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ, а чрез завеждане на установителен иск по чл. 124 от ГПК. Ответникът – Столична Община – Район С., редовно призован, се представлява от юрк. Дъбов, който моли решението на СРС да бъде потвърдено по подробни съображения, изложени в депозирания по делото писмен отговор. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Моли в случай на уважаване на касационната жалба, адвокатският хонорар да бъде съобразен с минималния размер на адвокатските възнаграждения.

Прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Заинтересованата страна Областен управител С. – град, редовно призована, не изпраща представител.

Заинтересованата страна [фирма], редовно призована, не изпраща представител.

Заинтересованата страна [фирма], редовно призована, не изпраща представител.

Заинтересованата страна [фирма], редовно призована, не изпраща представител.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Шестнадесети касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 11, ал. 4 ППЗСПЗЗ и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради

което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност. Разгледана по същество - касационната жалба е основателна.

От съвкупната преценка на събраните по делото доказателства СРС е установил следната фактическа обстановка: По подадено заявление №94А-168/03.10.2011 г. и вх. № РСЛ16-ГР94-1319/25.02.2016 г. по преписка с изх. № ПО-12-1245/14.06.2018 г. на Кмета на район Искър - Столична община със Заповед № РСЛ18-РД-09-269/03.08.2018 г., последният е одобрил Решение по Протокол № 03 от 25.07.2018 г. на комисията към техническата служба на района, назначена със заповед № РСЛ18-РД09- 247/16.07.2018 г. за определяне на застроената и свободната от застрояване площ на имот - нива с площ 4.900 дка., находяща се в землището на [населено място], местност „Смръдльо“, попадаща в границите на урбанизираната територия на [населено място], определена с ПУП на м. „Х. Б.“, одобрен със Заповед № РД-09-50-553/30.09.1999 г., обект „И. терминал“, одобрен с решение № 454 по протокол № 17/24.07.2008 г. на СОС, отразен с пл. № 504 в стар кадастрален план - Парцеларен план на разширението на Летище С., изработен през 1943 г. в к.л. 413. С цитираната заповед е одобрено, че имотът с площ от 558 кв.м., заключена между буквите Б. и Б и букви ИКЖЗ и Й, колорирана в кафяв цвят по скица приложение № 1, е свободна от застрояване, а площ от 4342 кв.м., заключена между буквите А. и А и букви ЙЗИ и Й, колорирана със син цвят по скица приложение № 1, е застроена и не е свободна. Заповедта е подписана от зам. кмет М. М., който видно от Заповед за заместване № РСЛ18-РД09-265/31.07.2018 г. е бил оправомощен да издаде процесната заповед. Пред СРС е представена скица Приложение №1 към Протокол № 03 от 25.07.2018 г. на комисията към техническата служба на района, както и комбинирана скица от 09.05.2018г. съгласно чл.13 от ППЗСПЗЗ.

Със заповед №РСЛ18-РД09-247/16.07.2018г. на кмета на район „С.“ е назначена комисия, която да разгледа постъпили заявления от бивши собственици на земеделски земи за издаване на удостоверения по чл.13, ал.4 от ППЗСПЗЗ във връзка с чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ.

По делото са представени писма от СО от 25.10.2019 г. и 13.10.2020 г. за 2019 г. и 2020 г. не е предвидено изграждане на второстепенни улици в землището на район С., м. „Х. Б.“, както и в процесния недвижим имот.

В хода на производството пред СРС е прието заключение по СТЕ, изготвено от вещо лице П., съгласно което процесният имот - представлява НИВА, находяща се в землището на [населено място], местност „Смръдльо“, отразен с пл. № 504 в стар кадастрален план /Парцеларен план на разширението на летище С./ изработен 1943г., кадастрален лист № 413 с обща площ от 4900 кв. м. Вещото лице е дало заключение, че площта на процесният имот се разпределя както следва:

-1057 кв.м в ПИ с идентификатор 68134.708.418 - паркинг в кв.25 171 кв.м в ПИ с идентификатор 68134.708.257 - за улица (нереализирана на място);

-319 кв.м в ПИ с идентификатор 68134.708.257 - попадащ в кв 25 (през тези три части от имоти преминават подземни проводни под номера от 1 до 4);

-761 кв.м в ПИ с идентификатор 68134.708.279 - за улица (изпълнената на място част от северната тангента);

-301 кв.м в ПИ с идентификатор 68134.708.280 - с отреждане за Магазини и Озеленяване в УПИИ кв. 119;

-1362 кв.м в ПИ с идентификатор 68134.708.280 - за улица (не изградена част от източна тангента) (чрез тази част от имот преминават подземни проводни под номера

от 5, 6 и 9);

-594 кв.м В ПИ с идентификатор 68134.725.9011 - с отреждане за Магазини и Озеленяване в УПИ I кв. 119 , но с НТП за линии на релсов транспортите (тази част от имот преминават подземни проводни под номера от 7 и 8);

-318 кв.м в ПИ с идентификатор 68134.707.167 - с отреждане за Магазини и Озеленяване в УПИ I кв. 119 , с НТП за друг вид застрояване (през тази част от имот преминават подземни проводни под номер 10);

-17 кв.м в ПИ с идентификатор 68134.707.166 - за улицата (улицата е реализирана, не е изпълнено уширението и тротоара).

Вещото лице е посочило още, че влаковите линии към момента на огледа или са затрупани под реализирания на място насип или са демонтирани. [улица]е реализирана само в северното платно, докато южното (югозападното) не е изпълнено на място, както и улицата между осови точки 91 и 151 не е реализирана на място.

Относно процесния паркинг вещото лице е извършило оглед на място, при който наемателите на паркинга са заявили, че е построен с одобрени книжа, но такива не са предоставени представени.

От правна страна СРС е приел, че оспорената Заповед № РСЛ-18-РД-09-269/03.08.2018 г. е издадена от компетентния орган, при спазване на процесуалните правила и правилно приложение на материалния закон. Изложени са мотиви, че според чл. 11, ал. 4 ППЗСПЗЗ застроената част от имота, която не подлежи на възстановяване, се определя служебно от техническата служба на общината при спазване на Наредба № 7 от 2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони и на хигиенните и противопожарните норми, като решенията на техническата служба на общината се одобряват със заповед на кмета на общината. Първоинстанционният съд е приел, че в конкретния случай в проведеното производство за приемане на решението, одобрено с оспорваната заповед, констатацията относно това, че процесната част от имота е застроена и не е свободна, не са оборени от доказателствата по делото, тъй като от заключението на вещото лице по СТЕ се установява, че в процесния имот има реализирана строителна дейност по смисъла на § 1 в от ДР на ППЗСПЗЗ, именно в рамките на процесния имот преминават проводни и съоръжения, релсов път с електрическа разводка, канализационен колектор, бетонов, както и електропровод ниско напрежение. В решението се сочи, че на място е реализиран и открит паркинг в имот с идентификатор 68134.708.418 в частта на препокриване с процесния имот, както и са налице железопътни линии, макар и част да са затрупани под реализирания насип или да са демонтирани. Реализирана е [улица], макар и само в северното платно, както и са налице сервитути на описаните обекти. Въз основа на изложеното СРС е приел, че констатациите на административния орган са останали необорени в хода на проведеното съдебно производство, поради което жалбата е отхвърлена.

Решението на СРС е неправилно поради нарушение на материалния закон и на процесуалните правила.

Настоящата касационна инстанция не е оправомощена да проверява фактическите констатации на съдебния акт, предмет на проверка от нея. Тя следва да се произнесе в пределите на възприетите за доказани от СРС фактически положения и при спазване на забраната по чл. 220 АПК.

Кметът на Район С., Столична Община е бил сезиран с искане да проведе процедура по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ за определяне на застроената, респ. свободната от

застрояване площ от претендираните имоти, след което да издаде удостоверение и скица по чл. 13, ал. 5 и ал. 6 от ППЗСПЗЗ. В рамките на това производство се определя от техническа страна застроената и незастроената част от имота според критериите на Наредба № 7 от 2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони и на хигиенните и противопожарните норми.

Производството по реда на чл. 11, ал. 4 ППЗСПЗЗ е междинно производство развиващо се преди произнасянето на Общинската служба земеделие и гори по искането за възстановяване правото на собственост върху съответните бивши земеделски земи, които понастоящем са в границите на урбанизираните територии на населеното място. То представлява сложен фактически състав, който включва решението на техническата служба на общината, което следва да бъде одобрено със заповед на кмета, с което съгласно техническите норми и правила, се определя застроената/свободна от застрояване част от имота. Следователно тук се изследват обстоятелствата относно това има ли наличие на реално, фактическо строителство и/или наличие на строителна дейност, която по смисъла на § 1в ДР на ППЗСПЗЗ е пречка за възстановяване на имота. Съблюдава се застроената площ на обектите и прилежащия терен, необходим за функционирането им, обслужващи терени, съответните сервитутни отстояния при наличието на изградени съоръжения по § 1в, ал. 2 ДР на ППЗСПЗЗ, като се държи сметка, че същите не са изчерпателно изброени, а са от примерен характер. Това налага извода, че в производството по чл. 11, ал. 4 ППЗСПЗЗ въпросите свързани със законността на строителството, статута на сградите и възможността за възстановяването ѝ не се изследват от административния орган и съгласно чл. 33, ал. 2 ЗСПЗЗ е от компетентността на съответната общинска служба земеделие и гори, която преценява това, включително и дали са налице условията на чл. 10, ал. 7 ЗСПЗЗ.

Съдът е постановил решението си при съществено нарушение на съдопроизводствените правила, тъй като делото е решено при неизяснени докрай относими за спора факти и обстоятелства, което е от съществено значение за правилното му решаване. Това е така, защото не може да се направи извод каква част от изградените, респ. неизградените улици попадат в имота, както и дали е реализирано мероприятиято, отнасящо се за площта с отреждане за магазини и озеленяване. От заключението става ясно, че част от улиците са частично реализирани, но не става ясно каква част и дали изграденото попада в имота. Също така не е посочено има ли реализирано мероприятие по озеленяване и какво е състоянието на площта с отреждане за магазини и озеленяване. Изясняването на тези обстоятелства е от значение за правилното определяне на застроена, респ. свободната площ в имота.

Доколкото в производствата по чл.14 ал.3 от ЗСПЗЗ е приложим АПК и по специално чл.170 от АПК, в нарушение на задълженията си по закон СРС не е разяснил в чия тежест е доказването на обстоятелствата по делото, а именно дали в процесния имот е реализирано мероприятие или не. Всъщност доказването на подобен вид фактически твърдения не е в тежест на жалбоподателя, а на административния орган, но няма пречка чрез допълнителна задача към вещото лице по техническата експертиза това да се установи, след като органът е проявил пасивност при установяването на посочените факти.

Предвид това касационната жалба е основателна при така наведените касационни

основания, поради което обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено и делото да бъде върнато на СРС за ново произнасяне от друг съдебен състав при съобразяване на дадените понастоящем указания.

С оглед изхода на спора и при заявено искане на касаторите за разноси на същите им се дължат такива, които обаче следва да се присъдят от СРС при новото разглеждане на делото по реда на чл. 226 ал.3 от АПК.

Ето защо на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, Административен съд – София град, Шестнадесети касационен състав, след съвещание,

РЕШИ :

ОТМЕНЯ решение № 20257106/20.11.2020 г., постановено по гр. д № 67212/2018 г. по описа на Софийския районен съд.

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за ново произнасяне от друг съдебен състав при съобразяване на дадените в настоящето решение указания.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.